

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2022, declarat de avocatul Vadim Bucatca, în numele inculpatului

Moldoveanu Andrei XXXX,

anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătoriei Hâncești din 23.07.2013 în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d), 90 Cod penal la 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an;

2) sentința Judecătoriei Hâncești din 19.11.2014 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 208 alin. (1), 84 Cod penal la 1 an închisoare;

3) sentința Judecătoriei Hâncești din 17.02.2015 în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. b), d), 186 alin. (2) lit. b), c), d), 84, 85 Cod penal la 4 ani închisoare.

instanța de fond:

Termenul de examinare,

instanța de apel:

22.04.2021 – 24.08.2021,

instanța de recurs:

05.11.2021 – 10.05.2022,

30.09.2022 – 14.12.2022.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 24 august 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Moldoveanu Andrei a fost condamnat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, prin *adăugirea parțială* a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătoriei Chișinău din 11.08.2015, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din data intrării în vigoare, punerii în executare a sentinței și reținerii acestuia.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Moldoveanu Andrei, în perioada de timp cuprinsă între 14:00-15:30, aflându-se în magazinul de telefonie mobilă „Orange” situat în mun. XXXX, str. XXXX, și acționând de unul singur cu intenție unică în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a Annei Roșca și prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința actului juridic, având de la bun început intenția de a nu-și realiza integral promisiunea mincinoasă și să execute angajamentul asumat, și anume sub pretextul că actele lui sunt pierdute, și prin intermediul buletinului de identitate Roșca Anna, a procurat în credit, un telefon mobil de model Samsung Galaxy A21s Black, cu număr de IMEI XXXX, pe care ulterior l-a însușit, astfel cauzându-i părții vătămate, Roșca Anna, un prejudiciu material considerabil în sumă de 3800 lei.

Tot el, având intenție unică și continuându-și acțiunile ilegale, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a Annei Roșca, prezentând ca adevărat o faptă mincinoasă și anume sub pretextul că ar avea nevoie de bani, a dobândit de la aceasta, o verighetă din aur cu greutatea de 1 gr., la preț de 1000 lei, și un inel din aur cu greutatea de 1,5 gr., la preț de 1000 lei, astfel cauzându-i părții vătămate Roșca Anna un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 5800 lei.

Instanța a statuat că inculpatul a recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei conform prevederilor din art. 364¹ Cod de procedură penală și i-a încadrat acțiunile în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, ca escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-77 Cod penal și de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani, că au fost stabilite circumstanțe agravante - comiterea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni cu intenție, cele atenuante fiind recunoașterea vinei și căința sinceră, că oficial nu este angajat în câmpul muncii, are doi copii minori la întreținere, anterior a mai fost judecat, iar concluzia respectivă nu și-a făcut-o, prejudiciul cauzat prin infracțiuni nu l-a restituit, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, că beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă, rațională și echitabilă fără izolare de societate, stabilindu-i o pedeapsă cu închisoare, cu executare.

Instanța a reținut că prin sentința Judecătorei Sîngerei din 07.06.2016, inculpatul a fost condamnat în baza art. 186 alin. (5), 84 alin. (4) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fiindu-i adăugată parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei Telenești din 26.08.2015.

Prin încheierea Judecătorei Chișinău din 03.04.2017, în temeiul actului de amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova, i s-a redus din termenul de pedeapsă neexecutat cu 1/4, ce constituie 1 an 11 luni și 19 zile. Prin încheierea Judecătorei Anenii Noi din 23.11.2020, în temeiul art. 473² – 473⁴ Cod de procedură penală, i s-a redus din termenul de pedeapsă neexecutat total cu 307 zile.

Conform informației nr. 5/751 din 13.05.2021, la 06.01.2021 inculpatul a fost eliberat, ca urmare a executării efective și integrale a termenului de pedeapsă de 9 ani închisoare, stabilită prin sentința Judecătorei Sîngerei din 07.06.2016.

Totodată, prin sentința Judecătorei mun. Chișinău din 11.08.2015, inculpatul a fost condamnat în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c) și d), 186 alin. (4), 84 Cod penal la 5 ani și 2 luni închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei stabilite conform sentinței Judecătorei Hîncești din 23.07.2013 fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin urmare, inculpatul a comis infracțiunea, având antecedente penale și în stare de recidivă.

3. La 21 octombrie 2021, inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și rejudecarea cauzei.

Apelantul a invocat că i-a fost inclusă pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei mun. Chișinău din 11.08.2015, pe care a executat-o integral, astfel că instanța de fond urma să-i aplice doar pedeapsa de 1 an închisoare.

Totodată, are un copil minor la întreținere, soția nu este aptă de muncă pe motiv că este însărcinată și îngrijește de copilul de 11 luni.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2022, apelul a fost respins, ca depus peste termen.

Instanța de apel a statuat că inculpatul, fiind audiat prin teleconferință, a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, declarând că a primit sentința după ce a revenit de peste hotare.

Totodată, conform art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Excepția de la regula dată este reglementată de legiuitor în dispoziția art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală, unde se specifică că, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege, este considerat ca fiind făcut în termen, dacă instanța de apel constată că, întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

În acest context, sentința din 24 august 2021 a fost înmânată avocatului Dumitru Digore la aceeași dată, fiind expediată și inculpatului, care a recepționat-o la 02 septembrie 2021, potrivit avizului de recepție (*f.d.* 223).

Dar, ultimul a depus apelul abia la data de 21 octombrie 2021, fără a solicita repunerea în termen.

Mai mult, potrivit procesului verbal din data de 29.07.2021, inculpatul a fost prezent în ședința de judecată, unde părțile au fost anunțate că se anunță întrerupere până la data de 24.08.2021, pentru deliberare și pronunțarea sentinței, însă la data de 24.08.2021 inculpatul nu s-a prezentat, indicând în instanța de apel că a primit sentința doar după ce a revenit de peste hotare, din ce motiv a depus cerere de apel abia la data de 21.10.2021, însă careva probe confirmative celor invocate la materialele cauzei nu se regăsesc.

Astfel, cele enunțate indică elocvent la încălcarea termenelor prevăzute la art. 402 alin. (1) CPP, iar conform prevederilor art. 403 alin. (1), art. 404 alin. (1) CPP care expres indică la imposibilitatea declarării apelului mai târziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei, ceea ce face imposibilă și repunerea în termen a apelului declarat de inculpat, care a depus apel la data de 21 octombrie 2021, astfel, curgerea termenului de contestare se efectuează din data de 24.08.2021, iar inculpatul nu și-a exercitat dreptul legal de atac a actului de dispoziție a instanței de judecată în termenul prevăzut de lege.

Potrivit art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. a) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul a fost depus peste termen.

Deci, în contextul celor statuate, termenul de apel este un termen procesual legal, durata lui este stabilită exhaustiv prin lege, acesta fiind absolut și având un caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

În aceeași ordine de idei, art. 230 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, prevede că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Or, la calcularea termenului de apel se aplică sistemul de unități libere (zile libere) cu posibilitatea prelungirii termenului până la prima zi lucrătoare, dacă acesta urmează să se sfârșească într-o zi nelucrătoare.

Totodată, la calcularea termenului de apel, nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

Deci, potrivit formalismului legii procesual-penale, având caracter de garanție egală pentru toate părțile interesate, în sensul dispozițiilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova, ca rațiune, satisfacerea imperativului disciplinării activității procesuale prin stabilirea unor termene peremptorii, se impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului. Ca atare, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.

Subsidiar, prin admiterea unui apel tardiv și poziționarea uneia dintre părțile procesului penal pe o treaptă mai avantajoasă decât cealaltă parte, se încalcă vădit principiul egalității armelor, care inter alia prevede că fiecare parte trebuie să beneficieze de o posibilitate rezonabilă de a prezenta cauza sa în condiții care să nu-i plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu partea adversă.

În cele din urmă, aplicarea regulilor privind termenele de procedură este susceptibilă de a încălca principiul egalității armelor și a securității raporturilor juridice, în general, în măsura în care fiecare dintre părți nu se vor bucura de aceleași mijloace pentru a prezenta argumentele sale în fața unei instanțe.

Așadar, raportând cauzei textele de procedură penală indicate mai sus și statuările din jurisprudența constantă a Curții Europene, în speță termenul de declarare a apelului a fost omis de către inculpat, din circumstanțe care sunt imputabile părții.

În contextul celor elucidate, în cazul în care termenul de declarare a apelului prevăzut la art. 402 Cod de procedură penală este depășit, adică apelul este declarat după expirarea termenului prevăzut de lege, instanța de apel este obligată să soluționeze chestiunea privind repunerea în termen a apelului. Dacă întârzierea a fost determinată de motive neîntemeiate, apelul urmează a fi respins ca tardiv, fără judecarea fondului.

Reieșind din cele expuse mai sus, se conchide că, cererea de apel depusă de inculpat, nu se încadrează în termenul legal, fiind depus tardiv, iar repunerea în termen nu a fost solicitată, astfel că repunerea apelului în termen, de către instanța de apel, ar echivala cu avantajarea unei părți în defavoarea alteia, prin extinderea termenului legal de prescripție și revizuire a hotărârilor judecătorești, ceea ce în accepțiunea CtEDO (*Ghirea versus Republica Moldova*) urmează a fi interpretat ca încălcare a principiilor securității juridice cât și a egalității armelor, ceea ce duce la violarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului – dreptul la un proces echitabil, care urmează a fi respectat cu referință la partea acuzării și a apărării, fără discriminare.

În aceste circumstanțe, instanța de apel nu se va expune asupra motivelor invocate în apel ori, instanța de apel nici nu purcede la examinarea fondului apelului, deoarece soluția de respingere a apelului ca depus peste termen sau inadmisibil nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de apel nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decât în cadrul unui apel exercitat în mod legal.

5. Avocatul Vadim Bucatca declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei menționate și restituirea cauzei la o nouă examinare în instanța de apel.

Recurentul indică că în ședința instanței de apel, inculpatul a menționat că la pronunțarea sentinței nu a fost prezent, un timp îndelungat s-a aflat peste hotarele țării, a solicitat să fie cercetată trecerea frontierei de către el, a solicitat un termen pentru a pune la dispoziția instanței extras din pașaport, unde este indicată traversarea frontierei.

Instanța de apel a menționat că, la foaia dosarului 223 este avizul de recepție unde este indicat că la 02.09.2021, Moldoveanu A. a recepționat sentința motivată.

Acest fapt urma să se aprecieze critic de instanța de apel, or pe avizul de recepție nu este semnătura lui Moldoveanu A. La acea data, ultimul se afla peste hotarele țării, de unde a revenit în luna octombrie. Imediat după reținerea lui, prin intermediul penitenciarului a fost depus și apelul, care consideră ca a fost depus în termenul de 15 zile de la data reținerii.

În situația dată, instanța de apel urma să repună în termen *recursul*, să examineze cauza în fond.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 427 alin. 1 p. 6, 8 CPP*.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal

concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar de pe rol, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se reține că potrivit circumstanțelor invocate în decizia contestată, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind tardivitatea apelului de pe rol, în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Astfel, potrivit art. 338 alin. (1) Cod de procedură penală, partea dispozitivă a hotărârii motivate se pronunță în ședință publică. Conform art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale. Potrivit art. 231 alin. (3), (5) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează. În corespundere cu art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. Potrivit art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei. În corespundere cu art. 404 alin. (1) Cod de procedură penală, participantul la proces care a lipsit atât la judecarea, cât și la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea sentinței, poate declara apel și peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei.

Potrivit jurisprudenței naționale, conform art. 403 CPP repunerea în termen a apelului reprezintă mijlocul procesual prin care titularul dreptului de apel, care nu a putut declara apel din cauze independente de voința lui, este repus în dreptul din care fusese decăzut după expirarea termenului de apel. Repunerea în termen se operează doar având prezente două condiții cumulative: a) întârzierea a fost determinată de motive întemeiate: calamitate naturală, accident, boală ș.a., pe care apreciindu-le, instanța de apel va constata dacă situația invocată de apelant constituie în mod efectiv o cauză de împiedicare a declarării apelului; b) apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale. Prin începerea executării pedepsei se înțelege prima zi de reținere a persoanei în cazul pedepsei privative de libertate. Admiterea repunerii în termen produce efectul apelului declarat în termen. În caz contrar, apelul va fi respins. Potrivit art. 404 CPP, apelul peste termen poate fi declarat de către participantul care a lipsit atât la judecată, cât și

la pronunțarea sentinței. Pentru exercitarea apelului peste termen, ca și în cazul repunerii în termen, este necesară prezența cumulativă a două condiții: a) partea care dorește să atace hotărârea cu apel să fie absentă atât la judecată, cât și la pronunțarea sentinței; b) cererea de apel să fie înaintată nu mai târziu de 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale. Repunerea în termen este o prerogativă a instanței de apel, care urmează să se pronunțe cu motivația respectivă în textul deciziei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, pct. 7. - 8.*).

Conform jurisprudenței CtEDO, exigența de publicitate a deciziilor nu trebuie neapărat să ia forma unei lecturi în voce a hotărârii în cazul când hotărârea este publicată, înmănată sau expediată părților. De la data pronunțării hotărârii începe a curge termenul de exercitare a căii de atac. Același fapt este prevăzut și de legislația autohtonă (*Hotărârea în cauza Sutter vs. Elveția*).

Deci, termenul de exercitare a căii de atac începe a curge de la data pronunțării sentinței (*Recomandarea Curții Supreme de Justiție, nr. 37, cu privire la pronunțarea hotărârilor judecătorești în procesul penal*).

În această consecutivitate se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, sentința integrală a fost pronunțată la 24 august 2021, în prezența avocatului și a inculpatului, care au participat la judecarea cauzei (*vol. I, f.d. 209, pct. 1. din decizie*).

Astfel, termenul de 15 zile de declarare a apelului a expirat la sfârșitul zilei de 09 septembrie 2021.

Totodată, potrivit materialelor cauzei, inculpatul a declarat apel la 21 octombrie 2021, adică peste termenul prevăzut de lege. Prin urmare, instanța de apel întemeiat l-a respins ca fiind declarat peste termen (*f.d. pct. 2.- 4. din decizie*).

Se observă că instanța de apel în mod argumentat și just a constatat că întârzierea menționată nu a fost determinată de motive întemeiate, fiind conformă jurisprudenței naționale, potrivit căreia, repunerea în termen se operează doar dacă întârzierea a fost determinată de motive întemeiate: calamitate naturală, accident, boală ș.a., pe care apreciindu-le, instanța de apel va constata dacă situația invocată de apelant constituie în mod efectiv o cauză de împiedicare a declarării apelului. Admiterea repunerii în termen produce efectul apelului declarat în termen. În caz contrar, apelul va fi respins. Repunerea în termen este prerogativa instanței de apel (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, pct. 7. - 8.*).

Este de menționat că art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, termenul de apel este un termen legal și imperativ, astfel încât nerespectarea lui atrage decăderea din exercițiul dreptului de a declara apel și nulitatea oricărei cereri de apel înaintate după expirarea acestui termen (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, pct. 6.*).

Mai mult, potrivit art. 404 alin. (1) Cod de procedură penală, participantul la proces care a lipsit atât la judecarea, cât și la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea sentinței poate declara apel și peste termen.

Însă, conform procesului-verbal, inculpatul și avocatul au participat în ședința de judecată, lipsind doar la pronunțarea sentinței.

Prin urmare, în speță nu sunt întrunite condițiile prescrise în această normă procesuală, adică lipsa inculpatului și avocatului atât la judecarea, cât și la pronunțarea sentinței.

Este nefondat și argumentul recurentului că instanța de apel nu s-ar fi pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, deoarece, în situația în care instanța de apel a respins apelul, o asemenea soluție nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de apel nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decât în cadrul unui apel exercitat în mod legal (*Hotărîrea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 - Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, pct. 16.*).

Pe lângă aceasta, potrivit art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu poate fi atacată cu recurs sentința în privința căreia inculpatul nu a folosit calea apelului.

Rezultă că recursul ordinar nu are niciun suport legal și în aspectul vizat, deoarece apelul tardiv echivalează cu nefolosirea acestei căi de atac (*pct. 3. și 4. din decizie*).

Totodată, soluția de respingere a apelului ca depus peste termen nu implică nici pentru instanța de recurs o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de recurs nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a recursului ordinar decât în cazul unui apel exercitat în mod legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea instanței de apel cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vadim Bucatca, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2022, în privința inculpatului Moldoveanu Andrei XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 27 ianuarie 2023.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico